

[Flygaard.]

ikke fik det med, da man sidst behandlede loven. Så kan man da ikke fortænke de partier og de medlemmer, der er imod denne bestemmelse, i, at de gør alt for at få den bremset.

Jens Peter Jensen (V):

Ja, vi skal jo have en slutning på dette her, og jeg kan altså ikke begribe, at de partier, der er imod aktieselskabslov osv., også skal være imod, at man laver en forbedring. Det, der er tale om her, er såmænd noget rent menneskeligt, nemlig at man normalt betragter det som en fordel, at man kan købe et badekar med rabat, og her kan man købe aktier med rabat. Det er jo det, det drejer sig om, og det er ingen pligt, det er en adgang.

Flygaard (DR):

Nu må det jo nok siges, at alt er relativt her i tilværelsen. Det er meget muligt, det er en forbedring for nogle, men det kan jo også være en ulempe for andre, så jeg er ikke sikker på, at man kan slippe så nemt om ved det som med den begrundelse, hr. Jens Peter Jensen kom med her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Anden næstformand (Bay):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslaget (nr. 160) findes i tillæg A. sp. 2695, fremsættelsen i tidenden sp. 5576).

Lovforslaget sættes til forhandling.

K. J. Mortensen (S):

I betragtning af den debat, der var ved at blive om de sidste linjer, tør jeg næsten ikke

gå på talerstolen denne gang. Men vi må vel alle sammen erkende, at det er sådan, at danske virksomheder er nødt til at handle på rembourser og på kredit, og derfor er det også nødvendigt, at vi har en eksportkreditordning.

Derfor finder jeg også, at den forhøjelse, som foreslås i nr. 2, til 15 mia kr., er helt i orden, når det samtidig oplyses, at man i øjeblikket har udlånt de 10,5 mia kr. af de bevilgede 11 mia kr. Jeg mener, det er ganske udmærket, at man foretager forhøjelsen.

Der kan selvfølgelig nok være lidt frygt for, at de danske banker ikke kan køre sagen alene, at de samtidig skal have udenlandske banker med i det, og så tænker måske nok en del, at nu sælger vi os fuldstændig til de udenlandske banker. Men man skal nok samtidig huske på, at det drejer sig om store penge, og kan danske banker flytte en del af denne kredit, som de må give, over på udenlandske forbindelser, de arbejder sammen med, er det nok det eneste rigtige. Jeg tror, det kan gavne vor pengesituation herhjemme i hvert fald, også uden at vi sætter os i en faresituation.

Jeg har kigget lidt i bemærkningerne, om jeg kunne finde noget om, at der var sket tab under nogen form for staten på disse kreditter; det har jeg ikke kunnet finde, men det kan vi formentlig få oplyst under et udvalgsarbejde.

Jeg skal anbefale lovforslaget til en hurtig behandling i erhvervsudvalget, og jeg kan også tilsige ministeren i dette tilfælde, at vi skal forsøge at medvirke til, at det kan blive vedtaget i denne samling.

Glistrup (FP):

I går havde vi den store forårsrenselsesfest herinde i folketinget, hvor politikerne anført af økonomiministeren virkelig fik gjort alt snavsetøjet i orden, efter at man nu fik erkendt, at det var dog skrækkeligt, som de selvsamme politikere ned igennem 1960'erne havde ladet sig presse så af den ene, så af den anden særgruppe til at øge det offentliges byrder. Og det offentliges byrder får man — selv om hr. Jens Peter Jensen jo i den sidste sag troede, at man sådan pludselig kunne få fordele ud af den blå luft — i form af, at der virkelig er byrder for nogle, nemlig for dem i dette land, der er så ulykkelige at skulle betale skat.